

Lm Chánh Xứ
Giuse Vũ Thành
 Phó Tế
Giuse Nguyễn Phẩm
Giuse Lê Văn Rõ
 Văn Phòng Giáo Xứ
Đỗ Linh: Thư Ký
Nguyễn Hồng Hoa: Thư Ký
Cong Vu: Bus. manager
 Kế Toán: **Ls Nguyễn Hiếu**
Trung Tâm Giáo Dục
Anê Lê THI Thành
713-941-7281
 PT. Nguyễn Phẩm Hiệu Trưởng
 T. Nguyễn Tú Trưởng Ban Việt Ngữ
 T. Hồ Thanh Trg Ban Giáo Lý
 Trường Học Ngày Thứ Bảy
 SH TNTT: 12:00-2:15 PM
 Việt Ngữ: 2:30-3:55 PM
 Giáo Lý: 4:20-5:45 PM
Lễ Thiếu Nhi: 6:00 PM

GIÁO XỨ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

10610 Kingspoint Rd. Houston TX 77075

tel: 713-941-0521 Fax 713-941-2464 Web: gxcttdvn.org

Ngày 2-7-2017

Chúa Nhật 13 Mùa Thường Niên

Ai đón tiếp anh em là đón tiếp Thầy

1. TÌNH YÊU ĐỐI VỚI ĐỨC GIÊSU.

- **GƯƠNG VÁC THÁNH GIÁ:** Từ lễ Giáng Sinh năm 1969, mục sư **ÁC-THƠ BƠ-LÉT-SÍT (Arthur Blessit)** đã khởi đầu một cuộc hành trình đi bộ vòng quanh thế giới. Trên vai vác một cây thập giá dài 3,6m, ngang 1,8m nặng 18 ki-lô. Sau 26 năm vất vả, ông đã lập được một kỷ lục thế giới về đi bộ, khi vượt qua một quãng đường dài tới hơn 50 ngàn cây số, ngang qua nhiều quốc gia. Sau này ông đã thuật lại chuyến đi ấy như sau : “Tôi đã đi qua nhiều sa mạc và rừng già, đã từng bị dã thú như voi, rắn, cá sấu tấn công. Tôi bị bắt giam 21 lần vì bị nghi là làm gián điệp và có lần suýt bị dân da đỏ hành hình...” Động lực thúc đẩy ông làm được việc phi thường ấy là tình yêu mến Chúa Giê-su. Ông muốn mang thánh giá đến mọi nơi trên thế giới, như lệnh Người truyền : “Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần” (Mt 28,20). “Anh em sẽ là chứng nhân của Thầy tại Giê-ru-sa-lem, trong khắp các miền Giu-đê, Sa-ma-ri và cho đến tận cùng trái đất” (Cv 1,8b).

- **PHẢI VÁC THẬP GIÁ NÀO?**

Đức Giê-su mời mọi người hãy vác thập giá mình hằng ngày mà theo chân Người (x. Mt 16,24). Đường

Thánh Lễ

Ngày thường: 6:30 sáng
 và chiều
 Thứ Bảy 6:30 sáng
 và 6:00 chiều
 Chúa Nhật:
 Sáng 7:00; 8:30; 10:30
 Chiều: 6:00 (Lifeteen)

Xưng Tội

Ngày thường 30' trước giờ lễ
 Thứ Bảy 5:00-5:45 chiều

Xức Dầu

Khi đau yếu hoặc sắp vào bệnh viện
 cần xúc dầu chữa lành xin gặp linh
 mục sau các thánh lễ ngày thường
 và Chúa Nhật.

Trường hợp khẩn cấp xin gọi:
Cha Thành: 713-505-2376
Cha Loc 281-414-8334

Chầu mình Thánh Chúa

Ngày thường: từ 7:00 s-6:30 chiều
 Thứ Sáu đầu tháng: 7:00 sau lễ chiều

Hội Đồng Mục Vụ nhiệm kỳ 2016 – 2019

Chủ Tịch: Ô. Vũ Minh Hòa
 Phó Nội Vụ: Ô Lương Hoàng Minh
 Phó Ngoại Vụ: B. Nguyễn Phúc Cathy
 Thư Ký: Ô. Phạm Tuấn
 UV An Ninh: Ông Thân Vĩnh Xứng,
 UV Phụng Vụ Bà Trần Hồng Ngọc,
 UV Gia Đình: Ô. Nguyễn Đức Nhân
 UV Giáo Dục: Ô. Nguyễn Anh Tú
 UV: Ô Trịnh Du
 UV: Cô Đinh Ngọc Diệp
 UV: Cô Thảo Nguyễn
 UV: Ông Trần Phong Paul

Ban Cố Vấn: Ô. Tạ Văn Thường
 Ô Ô Tạ Hùng Dũng, Trinh Tiến Tinh

Hội Đồng Tài Chánh Nhiệm Kỳ 2016-2019

Chủ Tịch: Bà Trần Tươi Kelly
 Phó Nội Vụ: Bà Nguyễn P Duyên
 Phó Ngoại Vụ: Ông Vũ Đ Tiến Charles
 Thư Ký: Anh Hoàng Long
 Cố Vấn: BS Lâm Quang Thắng
 UV Kiểm Tiền: Ông Vũ Hải Thuận,
 Bà Vũ Huyền, Bà Trần Thị Thanh, Bà
 Vương Mỹ Phụng
 TV: Ô Ô Nguyễn Văn Hiến, Lê Bá Cầu
 TV: Ô Ô Hoàng Xuân Trường, Đoàn Minh
 TV Ô Ô Lê Trọng Thiện, Nguyễn V. Chính
 TV Ô Ô Đỗ Diễm Phong, Trần Đô Steve
 TV Bà Nguyễn Thu Hương
 TV: Ông Nguyễn Minh Nhật

Khối Cơ Sở

Trưởng Khối: Ông Nguyễn Đệ
 Phó TK: Ông Nguyễn V Bưởi
 TV: Ông Trần H Linh
 Ô Nguyễn Thanh Xuân,
 Ô Nguyễn V Đồng,
 Ô Phan Phước, Ô Đinh Ngọc,
 Ô Đỗ Văn Đăng, Ô Nguyễn Dũng
 Ô Lê Trung Ô Nguyễn Trinh

Trưởng Ban thánh Nhạc
 Nguyễn Văn Đức 281-546-6771
Ca Đoàn Thánh Giuse
 Nguyễn Thanh Bình 3.5054609
Ca Đoàn Dũng Lạc
 Kim Trinh 713-291-5722
Ca Đoàn ĐM Lên Trời
 Nguyễn Văn Đức 281-546-6771
Ca Đoàn Thánh Gia
 Nguyễn Thanh Xuân 832-260-5016
Ca Đoàn Marcel Văn
 Michelle Pham 832-486-7494
Gới Trẻ-LIFETEEN
 Vũ Trang - 281-513-1578
Hành Đoàn ĐaMinh
 Ô. Bùi Đình Thước 281-827-2439
Thiếu Nhi Thánh Thể
 Tr.Quyên 832-528-8130
Hội Thánh Phêrô Phaolô
 Ô. Tạ Văn Minh 832-725-2661
Lòng Thương Xót Chúa
 Bà Eliz. Hoa 713-459-5171
Các Bà Mẹ Công Giáo
 Bà Thân Nguyễn Nga 832-419-2748
Liên Minh Thánh Tâm
 Ô Vũ Túc 713-240-8812
Cursillo - Liên lạc
 Chị Tươi 832-978-3713
Tông Đồ Fatima
 Ô. Nguyễn Triệu 713-899-8981
Thánh Linh
 C. Trần Hồng-Ngọc 713-859-7539
Legio Mariae
 B. Đặng Kim-Oanh 713-870-7091
CT Thăng Tiến Hôn Nhân
 AC Việt-Ngân 281--922-7689
Ban Nghi Lễ
 Ô. Bùi Đình Bắc 281-484-3691
TTV Thánh Thể
 Ô. Lê Đình Oánh 281-484-4547
Truyền Bá Đức Tin
 PT. Lê Văn Rõ 832-686-1982
Ban Trật Tự
 Thân Vĩnh Xứng

thập giá là con đường chính Đức Giê-su đã đi chịu chết. Đây là con đường khó nghèo khiêm hạ ở Bê-lem, lao động vất vả ở Na-da-rét, là đường rao giảng Tin Mừng và làm phép lạ cứu nhân độ thế từ Ga-li-lê đến Giê-ru-sa-lem, là đường lo buồn trong vườn Cây Dầu, bị xét xử bất công, chịu đánh đòn, đội mào gai, vác thập giá lên đồi Can-vê; là đường chịu đóng đinh và chết nhục nhã như một tên đại gian ác. Nhưng con đường đó lại là điều kiện để vào vinh quang phục sinh, như ba lần Người đã báo trước (x. Mt 16,21 ; 17,22-23 ; 20,18-19).

Các tín hữu chúng ta cũng được Đức Giê-su mời gọi đi con đường thập giá của Người. Thập giá mà chúng ta vác không phải là cây gỗ thập giá của Đức Giê-su, nhưng là những gánh nặng việc bốn phận đối với gia đình xã hội và Giáo hội, là đòi hỏi phải từ bỏ của cải vật chất, quyền hành, là những người mà chúng ta tuy không ưa, nhưng vẫn phải sống chung một nhà.

Đức Giê-su đã làm gương cho chúng ta khi với tính tự nhiên, Người bị lo buồn sợ hãi trước Giò Tử Nạn, nhưng Người đã can đảm chấp nhận vâng theo ý Chúa Cha (Mt 26,39). Chỉ vì yêu mến Cha mà Người sẵn sàng từ bỏ ý riêng để chấp nhận khổ hình thập giá. Cũng vậy, chỉ khi nào ta thực sự yêu mến Chúa Giê-su thì ta mới dám hy sinh quên mình, dẫn thân theo Chúa trên con đường thánh giá, và mới dám hiến mạng sống mình vì mến Chúa và yêu tha nhân.

- PHẢI YÊU CHÚA THẾ NÀO ?

Đức Giê-su đòi những ai muốn theo làm môn đệ Người phải dành trọn tình yêu cho Người : “Ai yêu cha yêu mẹ hơn Thầy, thì không xứng đáng với Thầy. Ai yêu con trai hay con gái mình hơn Thầy, thì không xứng đáng với Thầy” (Mt 10,37). Nếu Đức Giê-su không phải là Đấng Cứu Thế Con Thiên Chúa và nếu Người đã không chịu chết vì yêu loài người trước, thì chắc Người không dám đòi môn đệ phải hy sinh như vậy.

Từ ngày Đức Giê-su về trời đến nay, có biết bao vị thừa sai tông đồ đã dám sống đến cùng tình yêu mà Đức Giê-su đòi hỏi ấy. Truyền giáo không phải chỉ là rao giảng Lời Chúa, nhưng còn là thông truyền đức tin và tình yêu Chúa cho người khác ; Là giới thiệu Đức Giê-su cho tha nhân nhận biết, tôn thờ, yêu mến cậy trông vào Người. Muốn làm được điều này thì chính chúng ta phải cảm nghiệm được tình yêu của Chúa nơi bản thân và sẵn sàng dâng cả cuộc đời để đáp lại tình yêu ấy. Ước gì chúng ta yêu mến Đức Giê-su trên hết mọi người, mọi vật, chấp nhận bỏ đi cái tôi ích kỷ hẹp hòi, để tình yêu Chúa ngày một lớn lên khi ta biết khiêm tốn phục vụ tha nhân.

2. ĐÓN TIẾP THA NHÂN LÀ ĐÓN TIẾP CHÍNH ĐỨC GIÊSU.

“Ai đón tiếp anh em là đón tiếp Thầy, và ai đón tiếp Thầy là đón tiếp Đấng đã sai Thầy.”

- NGƯỜI KHÁC LÀ AI ? : GIẢNG PÔN SÁT (Jean Paul Sartres) một triết gia hiện sinh vô thần đã nói : “Hỏa ngục chính là người khác !”. Đây là một câu nói hận đời, trái ngược với tinh thần yêu thương của Đức Giê-su. Vì đối với các tín hữu chúng ta thì người khác chính là hiện thân của Đức Giê-su như Người đã nói : “Ta bảo thật các ngươi : Mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy” (Mt 25,40). Nhưng người khác là ai ? Họ không phải là một người trừu tượng, nhưng là những người sống bên chúng ta. Họ là La-da-rô nghèo đói đang ở cửa nhà chúng ta. Họ là những người yếu đuối, già cả neo đơn, là những người vô gia cư, vô nghề nghiệp. Có thể họ cũng là một người trong gia đình ta, một người hàng xóm hay ở cùng một đường phố với chúng ta. Họ có thể là hỏa ngục hay là thiên đàng của ta tùy theo cái nhìn của ta đối với họ.

- LÒNG HIẾU KHÁCH : Trong một xóm đạo nọ, vào buổi sáng khi ánh mặt trời vừa ló rạng, cánh cửa mọi nhà trong xóm đều được mở ra đón ánh nắng ban mai. Rồi từ đầu xóm, một gã hành khất đeo bị và tay chống gậy xuất hiện. Qua các cánh cửa, người ta phát hiện ra gã. Thế là từng nhà dọc theo xóm, vội vã đóng và chốt cửa lại, kéo rèm che cửa sổ. Bấy giờ gã hành khất đến từng nhà gõ cửa, nhưng không ai ra mở cửa. Cảm thấy nhục nhã buồn tủi, gã lặng lẽ đi ra khỏi xóm. Khi gã vừa khuất dạng, các rèm cửa lại được kéo lên, mọi cửa nhà lại được mở toang đón nhận nắng ấm tràn vào trong nhà. Mọi người trong xóm đều vui vẻ ra mặt vì như vừa thoát khỏi sự quấy rầy của một kẻ không mời mà đến.

Hoạt cảnh trên đây vẫn thường xảy ra đó đây là do lòng ích kỷ của con người. Người ta thường chỉ mở cửa nhà và cửa lòng để đón mời một số người nào đó trong gia đình ruột thịt, các người bạn thân quen, đồng nghiệp, hay những kẻ mà họ hy vọng sẽ đem lại cho mình lợi lộc... và họ sẵn sàng khép cửa lại khi gặp một người lạ, nhất là những kẻ đáng vẻ nghèo nàn.

- CHÚNG TA PHẢI LÀM GÌ ĐỐI VỚI HỌ ? : Đức Giê-su dạy chúng ta hãy ân cần tiếp đón tha nhân. Tùy theo thái độ của chúng ta mà họ sẽ thành niềm vui mang lại hạnh phúc hay trở nên nỗi bất hạnh của chúng ta : các chủ quán ở Bê-lem xưa đã từ chối đôi vợ chồng nhà quê nghèo khó là Giu-se và Ma-ri-a, nhưng họ lại không ngờ mình đã từ chối đón nhận Đấng Cứu Thế trong đêm Người giáng sinh (x. Lc 2,7); Hai người

thu thuế trong Tin Mừng là Mát-thêu và Da-kêu đã mở rộng cửa nhà đón tiếp Đức Giê-su và đã được ơn cứu độ (x. Mt 9,10 ; Lc 19,5-10); Gia đình Bê-ta-ni-a đón tiếp Đức Giê-su và đã được Người dạy cho biết điều cần thiết nhất (x. Lc 10,39-42). Hai môn đệ làng Em-mau nhờ mời vị khách bộ hành vào tạm trú trong nhà, mà các ông đã nhận ra Đức Giê-su phục sinh (x. Lc 24,29-31). Ngày nay Đức Giê-su vẫn đang hiện thân trong những người đau khổ nghèo đói, những kẻ đứng ngoài cửa nhà chúng ta và gõ. Ai mở cửa đón rước Người, thì Người sẽ vào trong nhà linh hồn của họ và ngồi vào bàn dùng bữa tối thân tình với họ.

XÉT MÌNH : Tôi thường có thái độ thế nào đối với những kẻ mình không ưa hay những khách lạ không mời mà đến ? Tại sao người ta đóng cửa nhà hay cửa lòng với những người nghèo đói ăn xin ? Khi các người làm tông đồ đến nhà, tôi có niềm nở đón tiếp và cộng tác vào việc rao giảng Tin Mừng của họ hay không?

YÊU NGƯỜI NHƯ YÊU CHÚA

Vào một sáng mùa đông tuyết lạnh, SADHU và một người bạn cùng nhau đi du lịch qua một miền núi phía Bắc Ấn Độ. Thành linh một cơn bão tuyết ào ào đổ tới, gió lạnh gào thét bên tai họ, khiến họ phải rất vất vả để chống trả với cơn bão tuyết.

Bấy giờ họ thấy một người đàn ông bị lạnh cóng đang nằm thoi thóp bên đường chờ chết. Sadhu muốn dừng lại cứu giúp người gặp nạn, nhưng anh bạn kia lại không đồng ý vì cho rằng nguyên việc làm sao để cứu mạng mình lúc này cũng đã khó khăn vất vả lắm rồi, và anh ta cương quyết bỏ đi. Chạnh lòng xót thương, Sadhu ở lại bên kẻ bất hạnh, xoa nóng tay chân cho người sống dở chết dở ấy. Sau đó với sức lực còn lại, Sadhu cố gắng cõng anh ta trên lưng và tiếp tục đi qua vùng bị bão tuyết. Hơi ấm của hai thân thể hòa quyện lấy nhau khiến người kia dần hồi sinh và cả hai dìu nhau đi tiếp. Đi khoảng mười dặm, cả hai kinh ngạc khi nhìn thấy một xác chết vì bị lạnh cóng đang nằm bên vệ đường. Họ càng ngạc nhiên hơn khi nhận ra đó không ai khác hơn là anh bạn đã cùng đi với Sadhu trước đó.

Anh bạn của Sadhu do đã cố giữ mạng sống của mình nên cuối cùng đã bị mất mạng, còn Sadhu do liều mạng vì tha nhân nên đã được cứu. Đó là điều nghịch lý mà Đức Giêsu đã trải qua và dạy các tín hữu noi theo. Người đã sẵn lòng chịu chết thập giá rồi sống lại vinh quang, để dạy chúng ta hãy đi con đường yêu thương: hy sinh mạng sống mình vì lòng mến Chúa yêu người, và chắc ta sẽ nhận được ơn cứu độ của Chúa.

Lm Đan Vinh

Chúa muốn gặp như thế nào

Chúa hứa với một người đàn bà là Ngài sẽ đến thăm bà vào ngày đó. Bà rất hãnh diện về điều này. Bà cọ rửa, lau chùi, đánh bóng, quét bụi và xếp đặt mọi thứ sẵn sàng. Rồi bà ngồi và đợi Chúa đến.

Đột nhiên có tiếng gõ cửa. Bà vội chạy ra. Vừa đẩy cửa, bà thấy một người ăn xin đứng đó. Bà liền nói: "Không, hôm nay tôi không giúp anh, vì Chúa luôn ở với anh rồi. Tôi đang nóng lòng đợi Chúa đến, không thể giúp anh điều gì". Bà đuổi anh và đóng cửa lại.

Mấy phút sau lại có tiếng gõ cửa. Bà mở cửa nhanh hơn trước. Thấy gì? Vài người già nghèo nàn. "Rất tiếc, tôi đang đợi Chúa đến. Hôm nay tôi không thể giúp đỡ các ông". Rồi bà đóng sầm cửa lại.

Một lát sau lại có tiếng gõ cửa. Bà mở và lại thấy một người ăn xin rách rưới. Anh xin ăn và nghỉ qua đêm. "Ồ, hãy để tôi yên. Tôi đang đợi Chúa đến. Tôi không thể tiếp anh". Người ăn xin ra đi và bà tiếp tục ngồi chờ.

Hàng giờ trôi qua và màn đêm buông xuống, nhưng cũng chẳng thấy dấu hiệu gì của Chúa. Bà băn khoăn không biết Ngài ở đâu.

Cuối cùng, bà đành lên giường nằm chờ. Rồi bà ngủ thiếp đi lúc nào không biết. Trong giấc mơ bà thấy Chúa đến và nói với bà: "Hôm nay Ta đã đến với con 3 lần và cả 3 lần con đều đuổi Ta đi".

Chúa trách Abraham

Sau khi được Thiên Chúa kêu gọi, Apraham đã bỏ mọi sự mà đi theo Chúa và đến cắm lều trên vùng đất Chúa hứa ban cho dòng dõi ông.

Một hôm, ông đang đứng trước cửa lều thì một người ăn xin rách rưới đến xin ông bố thí. Động lòng trắc ẩn, tổ phụ Apraham mời người vào và làm tiệc thiết đãi.

Trước khi ngồi bàn tiệc, ông mời người ấy cùng dâng lời chúc tụng và cảm tạ Chúa. Nhưng vừa nghe nói đến Chúa, anh ta liền mở miệng nói những lời lộng ngôn xúc phạm đến Ngài.

Apraham nổi giận, túm cổ người ăn xin và tống ra khỏi lều.

Đêm ấy, khi Apraham quỳ gối cầu nguyện, ông nghe tiếng Chúa phán:

- Này Apraham, ngươi có biết không, người anh xin ấy đã nhục mạ Ta suốt 50 năm rồi đó. Vậy mà mỗi ngày Ta vẫn ban lương thực cho hắn. Còn ngươi, ngươi không thể yêu thương và cho hắn một bữa ăn sao?

Những bài ca dành cho lễ Độc Lập Hoa Kỳ

Trong những ngày này, người Hoa Kỳ khắp nơi trên thế giới và ngay tại xứ Cờ Hoa rộn ràng đón ngày Lễ Độc Lập. Đã 240 năm trôi qua, mỗi khi đến ngày này, người Hoa Kỳ lại vui vẻ tận hưởng không khí hội hè bên gia đình và bè bạn với những bữa tiệc ngoài trời, đi du lịch nghỉ mát, ngắm pháo bông buổi đêm và nhất là không thể thiếu những bài hát thể hiện niềm kiêu hãnh về một đất nước có nền độc lập, tự do và dân chủ.

Bài Quốc Ca của Hoa Kỳ

Quốc Ca của Hoa Kỳ có tên Lá Cờ Ánh Sao Chói Lọi (The Star-Spangled Banner), phần lời được viết vào năm 1814 bởi luật sư và là nhà thơ nghiệp dư Francis Scott Key sau khi ông chứng kiến cảnh pháo đài McHenry bị quân Anh oách tạc trong Cuộc chiến 1812, phần nhạc do một soạn nhạc người Anh có tên John Stafford Smith viết. Bài hát này trở thành quốc ca chính thức sau khi Quốc hội Hoa Kỳ thông qua vào năm 1931.

Trong cuốn sách của nhà văn Jean Pierre Fichou được dịch sang Tiếng Việt có tựa Văn minh Hoa Kỳ đã kết luận:

Tất cả những ai, dù ở phương trời nào, khi đến Mỹ đều được khuôn đúc thành một khối. Những con người hướng tâm nhìn và bước chân đến miền “đất hứa” không chỉ mang theo thân xác, ý chí khẳng định mình, mà còn gói trong hành trang văn hoá của dân tộc họ. Tuy nhiên, khi đến đây - đối diện trước một tôn tại mới, bắt buộc họ phải tẩy rửa những vết tích quá khứ để hội nhập và “đeo bám”, để “rượt đuổi” và tìm kiếm sự thành công.

Cũng có lẽ vì vậy, mà tại Hoa Kỳ, quốc gia duy nhất trên thế giới có một khái niệm “melting pot” nghĩa là sự hòa trộn của các nền văn hóa được diễn tả như một cái nồi súp nấu chảy mọi thứ hòa trộn vào nhau.

Về mặt văn hóa là thế, nhưng tính riêng mỗi cá nhân, phương châm sống của người Mỹ là thân lập thân, họ quan niệm rằng, giá trị hữu dụng không thể có được từ một sự may rủi nào mà đó phải là kết quả của sự nỗ lực cá nhân. Cũng vì quan niệm này mà tại Hoa Kỳ, đứng trước giá trị tiền bạc, mọi người đều bình đẳng như nhau và họ luôn đề cao giá trị của cá nhân và đó chính là “cá tính Mỹ.”

Và thưa quý vị, cùng trong không khí rộn ràng đón ngày Lễ Độc Lập Hoa Kỳ, chúng tôi xin được tạm mạn đôi lời về đất nước và con người Hoa Kỳ. Một quốc

gia vốn được coi là hội đủ 3 nhân tố: thiên thời, địa lợi, nhân hòa và là miền đất hứa cho bao người muốn tìm đến chân lý thực sự của tự do, dân chủ và công bằng.

Lời Quốc ca Hoa Kỳ đã được nhạc sĩ Vũ Đức Nghiêm, hiện sống tại San Jose, California, đặt lời Việt như sau:

Ô! Kia bầu trời cao. Phát phới bay cờ sọc sao. Dù trời sáng hay ban chiều. Nhìn cờ bay với bao tự hào. Giữa sa trường đầy gian lao. Vẫn tung bay cờ sọc sao. Lòng lộng gió trên chiến hào. Hồn non sông hiên ngang vẫy chào. Đầy trời rền vang tiếng phá. Tiếng bom gào như xé gió. Hỡi vững tin trong đêm dài. Nhìn lên lá cờ còn đây. Điệp khúc: Người ơi hay chăng lá cờ hào hùng, trong gió bay vẫy vùng. Miền Tự Do lòng ta yêu dấu! Là quê hương những anh hùng.

God Bless America

"While the storm clouds gather far across the sea,
Let us swear allegiance to a land that's free,
Let us all be grateful for a land so fair,
As we raise our voices in a solemn prayer. "
God Bless America,
Land that I love.
Stand beside her, and guide her
Thru the night with a light from above.
From the mountains, to the prairies,
To the oceans, white with foam
God bless America, My home sweet home.

Chúa Thương America (God Bless America)

lời việt Phạm Duy

Chúa thương America
Đất lành yêu dấu, đã giúp nước này
Dẫn nước này
Qua đêm tối với hào quang nơi trời cao.
Từ nơi núi rừng
Nơi những cánh đồng
Nơi những sóng bọt ngoài trùng dương
Chúa thương America
Ấm vui chan hoà.

Giới thiệu phim God Bless America

Thất nghiệp, không người tâm giao, và có khối u não, Frank không còn sống được bao lâu nữa đã chịu đựng quá đủ những trò ngu xuẩn của nước Mỹ. Ông quyết tiêu diệt những thành phần "rác rưởi" của xã hội bằng cách bạo lực nhất. Frank không ngờ Roxy, cô bé 16 tuổi và không ngờ cô bé cũng ủng hộ Frank. Cả hai bắt đầu hành trình bắn phá khắp nơi của mình. God Bless America là một bộ phim hài hước chế nhạo những hình ảnh xấu xí của xã hội Mỹ hiện đại thể hiện thông qua các mục tiêu

mà Frank và Roxy theo đuổi.

Sau khi nhận được thông báo có khối u não, Frank cảm thấy chán nản cuộc sống và định tự tử nhưng khi xem một chương trình truyền hình thực tế, một cô bé hư hỏng nổi khùng lên chỉ vì nhận được chiếc ô tô "không đúng ý" trong ngày sinh nhật anh ta đổi ý và thay vào đó quyết định sẽ gây ra hàng loạt vụ giết người nhằm vào những kẻ theo anh là "đáng chết" để thế giới tốt đẹp hơn. Trên đường "hành hiệp", Frank gặp được cô bé 16 tuổi Roxy và không ngờ cô bé cũng ủng hộ Frank. Cả hai bắt đầu hành trình bắn phá khắp nơi của mình.

Ca sĩ Việt hát **God Bless America**

Những cảm xúc của Vũ Khanh dành cho nước Mỹ đã được thể hiện qua phần trình bày nhạc phẩm "God Bless America" trong dịp anh đi cùng với phái đoàn đại diện cho người Việt hải ngoại đến thủ đô Hoa Thịnh Đốn điều trần trước Quốc Hội về việc đòi hỏi sự công bằng về mọi lãnh vực, đặc biệt là lãnh vực văn hoá nghệ thuật một khi Việt Nam được gia nhập Tổ Chức Mậu Dịch Quốc Tế. Nhiều người Mỹ đã đứng dậy nghiêm trang chào với những giọt lệ cảm động chảy dài trên má khi Vũ Khanh cất tiếng cầu xin Thượng Đế phù hộ cho đất nước anh đang sống.

America the Beautiful

"America the Beautiful" (tạm dịch: Nước Mỹ tươi đẹp) là một bài hát ái quốc của Mỹ do Katharine Lee Bates viết lời và phần nhạc do nghệ sĩ organ kiêm nhạc trưởng nhà thờ, Samuel A. Ward soạn.

Ban đầu Bates viết lời là một bài thơ, có tên là Đỉnh Pikes, được xuất bản lần đầu tiên trong số ra Ngày Độc lập Hoa Kỳ của tạp chí giáo hội The Congregationalist vào năm 1895. Lúc xuất bản, bài thơ này được đặt tên là America.

Riêng Ward, ban đầu viết giai điệu Materna cho bài thánh ca thế kỷ 19 có tên là O Mother dear, Jerusalem vào năm 1882. Nhạc của Ward kết hợp với thơ của Bates được xuất bản chung với nhau lần đầu tiên vào năm 1910 và được đặt tên là America the Beautiful.

Bài hát là một trong số những bài hát phổ biến và yêu chuộng nhất trong số những bài hát ái quốc của Hoa Kỳ. Qua nhiều thời gian, bài hát này đã từng được đề nghị nhiều lần để thay thế bài hát The Star-Spangled Banner làm quốc ca Hoa Kỳ.

Năm 1893, lúc 33 tuổi, Bates, một giáo sư Anh văn tại Đại học Wellesley, thực hiện 1 chuyến đi bằng xe lửa đến Colorado Springs, tiểu bang Colorado để dạy một khóa

học hè ngắn hạn tại Đại học Colorado. Một số hình ảnh trên chuyến đi này đã gây cảm hứng cho bà. Những hình ảnh này đã nhanh chóng tìm đường vào trong thơ của bà trong số đó có cuộc hội chợ tại thành phố Chicago, "White City" với lời hứa hẹn tương lai của nó chứa đựng bên trong những tòa nhà thạch cao tuyết hoa; những cánh đồng lúa mì của vùng trung tâm Hoa Kỳ thuộc tiểu bang Kansas mà chuyến xe lửa của bà đi qua vào ngày 16 tháng 7; và quang cảnh hùng vĩ của Đại Bình nguyên Bắc Mỹ từ cao trên Đỉnh Pikes.

Trên đỉnh ngọn núi đó, trong đầu bà hiện lên những vầng thơ, và bà đã ghi xuống ngay sau khi trở về phòng khách sạn của mình tại Khách sạn Antlers nguyên thủy. Ban đầu bài thơ được xuất bản hai năm sau đó trong tạp chí giáo hội The Congregationalist để kỷ niệm Ngày Độc lập Hoa Kỳ. Bài thơ nhanh chóng bắt được sự chú ý của công chúng. Những phiên bản tu chính khác được xuất bản vào năm 1904 và 1913.

Có một số giai điệu âm nhạc đã được dùng để phổ nhạc bài thơ này. Giai điệu thánh ca do Samuel A. Ward soạn được rộng rãi xem là phần nhạc hay nhất xứng hợp với bài thơ vào đầu năm 1910 và vẫn là giai điệu phổ thông cho đến ngày nay. Cũng giống như Bates có cảm hứng để viết bài thơ của mình, Ward cũng có cảm hứng để sáng tác giai điệu của mình. Giai điệu này sinh khi ông đang trên một chuyến phà từ Đảo Coney trở về nhà tại Thành phố New York sau một ngày nghỉ hè thú vị vào năm 1882. Ngay lập tức ông viết nó xuống. Vì quá nóng lòng để bắt lấy ngay giai điệu đang ở trong đầu nên ông đã yêu cầu người bạn đồng hành trên phà cho dùng cô tay áo để ông ghi lại giai điệu trên đó. Ông sáng tác giai điệu này cho bài thánh ca cổ "O Mother Dear, Jerusalem" rồi đổi tên tác phẩm của mình thành "Materna". Nhạc của Ward kết hợp với thơ của Bates được xuất bản lần đầu tiên với nhau vào năm 1910 và được đặt tên là America the Beautiful.

Ward mất năm 1903, không biết rằng nhạc của mình đã đạt đến tầm cỡ quốc gia vì giai điệu của ông chỉ được dùng để phổ bài thơ này lần đầu tiên vào năm 1904. Bates thì có may mắn hơn vì sự nổi tiếng của bài hát này đã được thiết lập rõ ràng vào lúc bà mất năm 1929.

Ở nhiều thời điểm khác nhau trong hơn 100 năm kể từ khi bài hát được sinh ra, đặc biệt là suốt thời tổng thống John F. Kennedy, đã có nhiều nỗ lực nhằm đưa vị thế hợp pháp của bài hát "America the Beautiful" trở thành một bài hát ca ngợi quốc gia hay một bản quốc ca tương đương hay thậm chí thay thế bài "The Star-Spangled Banner" nhưng rốt cuộc vẫn không thành công. Những người ủng hộ thích bài hát "America the Beautiful" hơn

vì nhiều lý do khác nhau, thí dụ như dễ hát hơn, nhiều âm điệu hơn, và dễ được hòa nhạc hơn trong khi vẫn dễ dàng được nhận ra hơn giống như bài "The Star-Spangled Banner." Một số người khác thích bài "America the Beautiful" hơn bài "The Star-Spangled Banner" vì bài hát thứ hai có hình ảnh thiên về chiến tranh.

Lời bài hát

O beautiful for spacious skies,
For amber waves of grain,
For purple mountain majesties
Above the fruited plain!
America! America!
God shed His grace on thee,
And crown thy good with brotherhood
From sea to shining sea!
O beautiful for pilgrim feet
Whose stern impation'd stress
A thoroughfare for freedom beat
Across the wilderness.
America! America!
God mend thine ev'ry flaw,
Confirm thy soul in self-control,
Thy liberty in law.
O beautiful for heroes prov'd
In liberating strife,
Who more than self their country lov'd,
And mercy more than life.
America! America!
May God thy gold refine
Till all success be nobleness,
And ev'ry gain divine.
O beautiful for patriot dream
That sees beyond the years
Thine alabaster cities gleam
Undimmed by human tears.
America! America!
God shed His grace on thee,
And crown thy good with brotherhood
From sea to shining sea.

America Tuyệt Vời Sáng tác: Phạm Duy

Ôi sao đẹp ngời ! Bao la một trời
Màu vàng mênh mông tốt tươi.
Oai nghiêm đời đời, non cao tuyệt vời
Ơn dày trên cánh đồng vui. America ! America !
Ơn Chúa ban cho đầy vui.
Ban cho cuộc đời Ban cho tình người Từ biển ra biển
sáng soi.

Nước Mắt chảy xuôi

Dur luận trong những ngày gần đây đã thật sự nóng lên, khi trên báo chí loan tin, một người đàn ông đã đánh đập hành hạ mẹ ruột mình một cách tàn nhẫn. Người mẹ già ấy đã 85 tuổi. Chuyện xảy ra tại quận Gò Vấp. Sự việc đã được nhiều bà con lối xóm tố cáo đến chính quyền, nhưng chính quyền không thể làm việc, vì cho là thiếu chứng cứ. Song, chỉ một ngày sau đó, một người dẫu tên, đã bảo đảm chuyện ấy là sự thật và nêu chứng cứ là một đoạn Video được quay bằng ĐT di động. Lập tức, đoạn Video ấy đã được bung lên mạng.

Chuyện con cái ngược đãi cha hoặc mẹ không phải là chuyện gì mới lạ và hiếm có trong thời buổi hiện nay, nhưng dư luận vẫn thật sự bức xúc.

Rồi đây, các nhà xã hội học, các nhà luân lý và các vị tu đức lại có dịp lên tiếng. Kết án hoặc giải thích và chỉ ra các nguyên nhân tùy theo quan điểm mỗi giới. Đó là những việc làm chính đáng và rất cần thiết.

Chúng ta đang sống trong một xã hội mà mọi giá trị đang mai một và đảo ngược. Ngay thẳng thật thà thì bị coi là ngu khờ dại dột Một xã hội mà đối trá đang ngự trị khắp nơi. Cái TÔI lên ngôi Thượng Đế.

Vì như thế, ở đây, xin đứng trong một góc độ hơi khác, cùng với những ai luôn xác tín rằng, dù cuộc sống có thế nào và hoàn cảnh có nghiệt ngã khôn nạn ra sao đi nữa, thì Tình thương vẫn luôn hiện diện, Tình thương ấy luôn cụ thể và tràn đầy trong trái tim người Mẹ. Ngàn xưa đã vậy, và ngày nay cũng vẫn không khác, đến nỗi rằng, một hiền giả đã phải cực tả điều ấy trong một câu nói nổi tiếng rằng :

“Thượng đế không thể hiện diện ở mọi nơi, nên Ngài đã tạo ra những người Mẹ”.

Ai cũng có Mẹ, nhưng do mỗi hoàn cảnh không giống nhau nên có người đã không thể sống cùng, hoặc vì người Mẹ đã mất. Đó đây, cũng có người Mẹ đem bán con mình, hoặc cư xử tàn tệ với con cách này cách khác. Nhưng thật may mắn và phúc lộc biết bao, những bà mẹ như thế chỉ là rất nhỏ, chỉ rất cá biệt, một tỷ lệ không đáng kể trong muôn vàn những Bà Mẹ đứng nghĩa, luôn đầy rẫy và mãi mãi có mặt xung quanh chúng ta trên cuộc đời này.

Tuy nhiên, phần lớn những người con chỉ nhìn ra tình thương của Mẹ khi thật muộn màng, lúc Mẹ đã đi xa hoặc Mẹ không còn nữa. Nhiều người con ấy đã trở thành những ông nọ bà kia, được xã hội trọng vọng kính nể tôn vinh, nhưng trong sâu thẳm cõi lòng, họ vẫn

không nguôi những bút rút ăn năn, khi nghĩ về người Mẹ.

Mọi ân hận, mọi hối lỗi đều chẳng còn cơ hội để làm lại và sửa chữa nữa rồi. Nhiều, nhiều lắm những giọt nước mắt muôn màng ấy. Và cũng không thiếu cả những đần vật, đốn đau khi nhớ lại cái cảnh :

*Lúc sống thì chẳng cho ăn.
Lúc chết chỉ để làm văn tế ruồi.*

Bài thơ, bản nhạc nào khi viết về người Mẹ cũng đều gây xúc động, xin giới thiệu dưới đây, một bài văn như thế .

Sau khi đọc bài viết, đã có người hỏi đây là chuyện thật hay là hư cấu, xin trả lời ngay rằng, về Tình Mẹ, dù có là bao nhiêu hư cấu đi nữa, cũng chẳng bao giờ hiểu cho đúng, nói cho hết và viết cho đủ, so với những thực tế về Tình Thương giữa Mẹ và Con, vì thế câu hỏi trên, tuy có vẻ là cần, nhưng đã trở nên thừa thãi.

Suốt thời thơ ấu và cả khi lớn lên, lúc nào tôi cũng ghét mẹ tôi. Lý do chính có lẽ vì bà chỉ có một con mắt. Bà là đầu đề để bạn bè trong lớp chế giễu, châm chọc tôi.

Mẹ tôi làm nghề nấu ăn để nuôi tôi ăn học. Một lần bà đến trường để kiểm tôi làm tôi phát ngượng. Sao bà lại có thể làm như thế với tôi ? Tôi lơ bà đi, ném cho bà một cái nhìn đầy căm ghét rồi chạy biến. Ngày hôm sau, một trong những đứa bạn học trong lớp la lên: "Ê, tao thấy rồi. Mẹ mày chỉ có một mắt!" .

Tôi xấu hổ chỉ muốn chôn mình xuống đất. Tôi chỉ muốn bà biến mất khỏi cuộc đời tôi. Ngày hôm đó đi học về tôi nói thẳng với bà: "Mẹ chỉ muốn biến con thành trò cười!" .

Mẹ tôi không nói gì. Còn tôi, tôi chẳng để ý gì đến những lời nói đó, vì lúc ấy lòng tôi tràn đầy giận dữ. Tôi chẳng để ý gì đến cảm xúc của mẹ. Tôi chỉ muốn thoát ra khỏi nhà, không còn liên hệ gì với mẹ tôi. Vì thế tôi cố gắng học hành thật chăm chỉ, và sau cùng, tôi có được một học bổng để đi học ở Singapore.

Sau đó, tôi lập gia đình, mua nhà và có mấy đứa con. Vợ tôi là con nhà gia thế, tôi giấu nàng về bà mẹ của mình, chỉ nói mình mồ côi từ nhỏ. Tôi hài lòng với cuộc sống, với vợ con và những tiện nghi vật chất tôi có được ở Singapore. Tôi mua cho mẹ một căn nhà nhỏ, thỉnh thoảng lên vợ gởi một ít tiền về biếu bà, tự nhủ thế là đầy đủ bổn phận. Tôi buộc mẹ không được liên hệ gì với tôi.

Một ngày kia, mẹ bắt chọt đến thăm. Nhiều năm rồi bà không gặp tôi, thậm chí bà cũng chưa bao giờ nhìn

thấy các cháu. Khi thấy một bà già trông có vẻ lam lũ đứng trước cửa, mấy đứa con tôi có đứa cười nhạo, có đứa hoảng sợ.

Tôi vừa giận vừa lo vợ tôi biết chuyện, và hét lên: "Sao bà dám đến đây làm con tôi sợ thế? Đi khỏi đây ngay!". Mẹ tôi chỉ nhỏ nhẹ trả lời "Ồ, xin lỗi, tôi nhầm địa chỉ!" và lặng lẽ quay đi. Tôi không thèm liên lạc với bà trong suốt một thời gian dài. Hồi nhỏ, mẹ đã làm con bị chúng bạn trêu chọc nhục nhã, bây giờ mẹ còn định phá hỏng cuộc sống đang có của con hay sao?

Một hôm, nhận được một lá thư mời họp mặt của trường cũ gởi đến tận nhà, tôi nói dối vợ là phải đi công tác. Sau buổi họp mặt, tôi ghé qua căn nhà của mẹ, vì tò mò hơn là muốn thăm mẹ. Mấy người hàng xóm nói rằng mẹ tôi đã mất vài ngày trước đó và do không có thân nhân, sở an sinh xã hội đã lo mai táng chu đáo.

Tôi không nhỏ được lấy một giọt nước mắt. Họ trao lại cho tôi một lá thư mẹ để lại cho tôi, lá thư ấy như sau :

"Con yêu quý,

Lúc nào mẹ cũng nghĩ đến con. Mẹ xin lỗi về việc đã dám qua Singapore bất ngờ và làm cho các cháu phải sợ hãi. Mẹ rất vui khi nghe nói con sắp về trường tham dự buổi họp mặt, nhưng mẹ sợ mẹ không bước nổi ra khỏi giường để đến đó nhìn con. Mẹ ân hận vì đã làm con xấu hổ với bạn bè trong suốt thời gian con đi học ở đây.

Con biết không, hồi con còn nhỏ xíu, con bị tai nạn và hỏng mất một bên mắt. Mẹ không thể ngồi yên nhìn con lớn lên mà chỉ có một mắt, nên mẹ đã cho con con mắt của mẹ. Mẹ đã bán tất cả những gì mẹ có để bác sĩ có thể thay mắt cho con, nhưng chưa bao giờ mẹ hối hận về việc đó.

Mẹ rất hạnh diện vì con đã nên người, và mẹ kiêu hãnh vì những gì mẹ đã làm được cho con. Con đã nhìn thấy cả một thế giới mới, bằng con mắt của mẹ, thay cho mẹ..

Mẹ yêu con lắm,
Mẹ..." .

TRUNG TÂM DẠY KÈM Creative Tutoring Learning Center TOM NGUYEN - M.B.A 281-813-8099 <i>certifiedteacher10+yrs/director</i> <i>creativetutoringacademy@gmail.com</i>	
	BÁNH CUỐN NÓNG NHÂN THỊT *Có mỗi ngày, nhận đặt cho party và gia đình LL: 832-561-0464

